

दानियेलको पुस्तक - एक सय नम्बर

विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने सिद्धान्तका लागि जारी सङ्घर्ष: प्रोटेस्टेन्टवादमा धर्मत्यागको एक ऐतिहासिक विश्लेषण

Jeff Pippenger

2024-02-29

१८८८ को विद्रोहको समयमा एल्डर जोन्स र वैगनरद्वारा ल्याइएको सन्देश वास्तवमा विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने सन्देश थियो। पतित प्रोटेस्टेन्टवादले तर्क गर्छ कि ख्रीष्टको क्रूसमाथिको मृत्युबाट प्रदान गरिएको धर्मी ठहरिनु मानिसलाई उसका पापहरूमै ढाक्छ, तर उहाँको रगतले वास्तवमा उसका पापहरू हटाउँदैन। यो झूटो सिद्धान्तले पापको हटाइने कार्यलाई दोस्रो आगमनमा सार्दछ, जब पापीहरू त्यसबेला जाडुई रूपमा रूपान्तरित गरिन्छन्। पतित प्रोटेस्टेन्टवादले, र औपचारिक रूपमा १९५७ देखि लाओडिसियाली एडभेन्टिज्मले, ख्रीष्ट केवल हाम्रो प्रतिस्थापक हुनुहुन्छ, तर हाम्रो उदाहरण होइन, भनी दाबी गर्छन्। १८८८ भन्दा एक वर्षअघि, सिस्टर ह्याइटले निम्न कुरा लेख्नुभएको थियो।

“म तिमीहरूलाई एउटा नयाँ हृदय दिनेछु, र तिमीहरूभित्र एउटा नयाँ आत्मा हालिदिनेछु।’ म मेरो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्छु कि परमेश्वरको आत्मा संसारबाट फिर्ता लिईदै हुनुहुन्छ, र जसले महान् ज्योति र अवसरहरू पाएका छन् तर तिनको सदुपयोग गरेका छैनन्, तिनीहरू नै सबैभन्दा पहिले छोडिनेछन्। तिनीहरूले परमेश्वरको आत्मालाई शोकाकुल तुल्याउँदै अन्ततः टाढा पारेका छन्। हृदयहरूमा, र मण्डलीहरू तथा राष्ट्रहरूमा काम गरिरहेको शैतानको वर्तमान क्रियाशीलताले भविष्यवाणीका प्रत्येक विद्यार्थीलाई स्तब्ध तुल्याउनुपर्छ। अन्त्य नजिक छ। हाम्रा मण्डलीहरू उठून्। परमेश्वरको परिवर्तनकारी शक्तिको अनुभव व्यक्तिगत सदस्यहरूका हृदयमा होस्, र तब हामी परमेश्वरको आत्माको गहिरो चलायमानता देख्नेछौं। केवल पापको क्षमा मात्र येशूको मृत्युको एकमात्र परिणाम होइन। उहाँले असीम बलिदान केवल यस हेतुले दिनुभएन कि पाप हटाइयोस्, तर यस हेतुले पनि दिनुभयो कि मानव स्वभाव पुनर्स्थापित होस्, पुनःसुन्दर बनाइयोस्, यसको भग्नावशेषबाट पुनर्निर्मित होस्, र परमेश्वरको उपस्थितिका लागि योग्य बनाइयोस्....”

“ख्रीष्ट त्यो सिँढी हुनुहुन्छ, जुन याकूबले देखेका थिए, जसको आधार पृथ्वीमा अडिएको थियो र जसको सर्वोच्च डन्डी उच्चतम स्वर्गतिर पुगेको थियो। यसले मुक्तिको नियुक्त विधि देखाउँछ। हामीले यस सिँढीका डन्डीपछि डन्डी चढ्नुपर्छ। यदि हामीमध्ये कोही अन्ततः मुक्ति पाउँछ भने, त्यो सिँढीका डन्डीहरूझैं येशूलाई दृढतापूर्वक समातेर मात्र हुनेछ। ख्रीष्ट विश्वासीका निम्ति ज्ञान, धार्मिकता, पवित्रीकरण, र छुटकारा बनाइनुभएको छ....”

“जो आफू सत्यमा दृढतापूर्वक उभिएका छन् भनी ठान्दछन्, तिनीहरूमध्ये कतिपयको अत्यन्त भयानक पतन हुनेछ; तर तिनीहरूसँग सत्य येशूमा भएको जस्तो छैन। एक क्षणको असावधानीले एउटा प्राणलाई अपरिवर्तनीय विनाशमा धकेल्न सक्छ। एउटा पापले दोस्रोतर्फ लैजान्छ, र दोस्रोले तेस्रोको लागि बाटो तयार पार्छ, र यसरी नै अगाडि बढिरहन्छ। हामीले परमेश्वरका विश्वासयोग्य सन्देशवाहकहरूका रूपमा, उहाँको शक्तिद्वारा सुरक्षित राखिनका लागि निरन्तर उहाँसँग बिन्ती गर्नुपर्छ। यदि हामी कर्तव्यबाट एक इन्च पनि विचलित भयौं भने, हामी पापको त्यस्तो मार्गमा लागिरहने खतरामा पर्छौं, जसको अन्त विनाशमा हुन्छ। हामी प्रत्येकका लागि आशा छ, तर केवल एउटै उपायमा—आफूलाई ख्रीष्टसँग दृढतापूर्वक बाँधेर, र उहाँको चरित्रको सिद्धतासम्म पुग्न प्रत्येक शक्ति लगाएर।”

“यो मीठो-मीठो धर्म, जसले पापलाई हलुका ठान्दछ र जो निरन्तर पापीप्रति परमेश्वरको प्रेममाथि मात्र मनन गरिरहन्छ, त्यसले पापीलाई यसो विश्वास गर्न प्रोत्साहित गर्दछ कि उसले पापमै निरन्तर रहँदा र त्यसलाई पाप हो भनी जान्दाजान्दै पनि परमेश्वरले उसलाई बचाउनुहुनेछ। वर्तमान सत्यमा विश्वास गर्ने दाबी गर्ने धेरै जनाले यही गरिरहेका छन्। सत्यलाई उनीहरूको जीवनदेखि अलग राखिएको छ, र यही कारणले त्यसमा आत्मालाई दोषी ठहराउन र परिवर्तन गर्न अझ बढी कुनै शक्ति छैन। संसार, त्यसका चलनहरू, त्यसका अभ्यासहरू, र त्यसका

फैशनहरू त्याग्न प्रत्येक स्नायु, आत्मा, र मांसपेशीको सम्पूर्ण बल लगाइनुपर्छ....”

“यदि तिमीहरूले पाप त्यागेर जीवित विश्वासको अभ्यास गर्नु भने, स्वर्गका आशिषहरूको धन तिमीहरूको हुनेछ।” Selected Messages, book 3, 155.

विद्रोही प्रोटेस्टेन्टवादको झूटो “अत्यन्तै भलाद्गी धर्म” सन् 1957 मा एडभेन्टवादको चौथो पुस्ताको आरम्भमै आधिकारिक सिद्धान्तका रूपमा स्थापित गरियो। यसले धर्मी ठहरिने कुराको यस्तो परिभाषा प्रस्तुत गर्‍यो, जसले “पापीलाई यसरी विश्वास गर्न प्रोत्साहन दिन्छ कि ऊ पापमै निरन्तर रहँदासमेत परमेश्वरले उसलाई बचाउनुहुनेछ।” कूसले यो सिकाउँछ कि “पापको क्षमा येशूको मृत्युको एकमात्र परिणाम होइन,” किनकि “उहाँले अनन्त बलिदान केवल पाप हटाइयोस् भनेर मात्र गर्नुभएन, तर मानव स्वभाव पुनर्स्थापित होस्, फेरि सुशोभित बनाइयोस्, आफ्ना भग्नावशेषहरूबाट पुनर्निर्मित होस्, र परमेश्वरको उपस्थितिका लागि योग्य बनाइयोस् भनेर पनि गर्नुभयो।”

१९५७ को विद्रोहले देखाउँछ कि १८६३ मा रोपिएको विद्रोहको बीउ, जुन १८८८ मा अंकुरित भयो, र जसलाई त्यसपछि १९१९ मा प्रकाशित पुस्तक (The Doctrine of Christ) द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको जाली सन्देशले सिँचाइ गर्‍यो, अन्ततः यस्तो फल उत्पन्न गर्‍यो कि हबकूकका दुई पाटीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मौलिक “धर्मको विश्वास” अब हटाइएको छ र त्यसको स्थानमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादमा पाइने “विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु” को भ्रष्ट परिभाषा स्थापित गरिएको छ भन्ने खुला घोषणा गरियो। यहूदाबाट आएको आज्ञा नमान्ने अगमवक्ता ठट्टा गर्नेहरूको सभामा फर्किएको थियो र बतेलका झूटा अगमवक्तासँग भोजन गरेको थियो।

लाओडिसियाली मण्डलीलाई दिइएको सन्देश, जो पहिलोपटक १८५६ मा मिलेराइटहरूको आन्दोलनसमक्ष प्रस्तुत गरिएको थियो, र त्यसपछि फेरि १८८८ मा लाओडिसियाली मण्डलीसमक्ष, प्रत्येक चरणमा अस्वीकार गरियो। जोन्स र वाग्नरको त्यो सन्देश, जुन सिस्टर ह्वाइटका अनुसार लाओडिसियालाई दिइएको सन्देश पनि थियो र विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने सन्देश पनि, यस आधारमा अस्वीकार गरियो कि त्यसलाई अस्वीकार गर्ने विद्रोहीहरू वास्तवमा पुराना सीमाचिह्नहरूको रक्षा गरिरहेका छन्! तिनीहरूले रक्षा गरिरहेका ती सीमाचिह्नहरू तिनकै आफ्नै मानवीय निर्माणको एउटा जग थियो, जो बालुवामाथि निर्माण गरिएको छ।

१८८८ मा जोन्स र वाग्नरद्वारा प्रस्तुत गरिएको “विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु” भन्ने सन्देशमा साँचो सुसमाचारको तथ्य समावेश थियो, जसले यो पहिचान गराउँछ कि जो धर्मी ठहराइएका छन्, तिनीहरू पवित्रीकृत पनि भएका छन्। यसले जोड दियो कि धर्मी ठहरिनु भनेको केवल कानूनी रूपमा पवित्र भनेर “घोषणा” गरिनु मात्र नभई “वास्तवमै” पवित्र बनाइनु हो। जोन्स र वाग्नरको सन्देश, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले १८८८ को विद्रोहभन्दा धेरै वर्षअघिदेखि आफूले प्रस्तुत गर्दै आएको बताएकी थिइन्, यसलाई स्पष्ट गर्दछ कि जब धर्मी ठहरिनु आरोपित गरिन्छ, तब पवित्रीकरण एकैसाथ प्रदान पनि गरिन्छ।

यसरी नभई हुन सक्दैन, किनकि धर्मी ठहरिनु र पवित्रीकरण—दुवै—विश्वासीभित्र पवित्र आत्माको उपस्थितिद्वारा सम्पन्न हुन्छन्। धर्मी ठहरिनु र पवित्रीकरण भनेका केवल दुई शब्द मात्र हुन्, जसले पवित्र आत्माको उपस्थितिद्वारा विश्वासीभित्र सम्पन्न हुने एउटै कार्यका दुई तत्त्वहरूको वर्णन गर्छन्।

कोरहका विद्रोहीहरूले अस्वीकार गरेको सन्देश वास्तवमा मोशाकै सन्देश थियो; त्यही सन्देश १८५६ मा फेरि अस्वीकार गरियो, त्यसपछि १८८८ मा पुनः, र अन्ततः १९५७ मा लाओडिसियाली एडभेन्टवादको उद्धार-सम्बन्धी धर्मशास्त्रको रूपमा सार्वजनिक रूपमा प्रतिष्ठित गरियो। यस निरन्तरको विद्रोहले परमेश्वरलाई थकित तुल्यायो, किनकि मानिसहरूले भने, “दुष्टता गर्ने हरेक जना परमप्रभुको दृष्टिमा असल छ, र उहाँ तिनीहरूमा प्रसन्न हुनुहुन्छ; अथवा, न्यायका परमेश्वर कहाँ हुनुहुन्छ?”

तिनीहरूले भने, “जो पाप गरिरहेकाहरू छन्, तिनीहरू ख्रीष्टको रगतद्वारा धर्मी ठहरिएका छन्, र तिनीहरू पाप गरिरहेकै भए तापनि परमेश्वर तिनीहरूमा प्रसन्न हुनुहुन्छ।” यही त्यो आत्मिक छल हो, जसको प्रतीक लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशले गर्छ (एक न्याय गरिएका मानिसहरू), किनकि ख्रीष्टले लाओडिसियाहरूलाई

“दयनीय, र करुणाजनक, र दरिद्र, र अन्धा, र नाङ्गो” भनी चिनाउनुहुन्छ तापनि तिनीहरू आफूलाई “धनी, र धन-सम्पत्तिले भरिपूर्ण, र कुनै कुराको खाँचो नभएका” ठान्दछन्। अनि त्यसै अवस्थामै, तिनीहरू वास्तवमा प्रभुको मुखबाट उकेलिइने लागेका छन्।

१८४४ मा पहिलो निराशाको अनुभव भएर पनि दृढतापूर्वक स्थिर रहेका मिलराइट इतिहासका विश्वासीहरू—जसलाई यर्मिया अध्याय पन्ध्र, पद पन्ध्रदेखि एक्काइससम्म, मन्दिरका विश्वासी निर्माणकर्ताहरूका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जसलाई यो प्रतिज्ञा गरिएको थियो कि यदि तिनीहरू “ठट्टा गर्नेहरूको सभामा” फर्केनन् भने तिनीहरू परमेश्वरका “मुख” हुनेछन्—तिनीहरू “ठट्टा गर्नेहरूको सभामा” (बेथेलका झूटा अगमवक्ताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको) फर्किए, र लाओडिसियालीहरूमा रूपान्तरित भए, परमेश्वरको मुखबाट उकेलिने लागेका अवस्थामा, र तिनीहरूलाई यसको ज्ञान छैन।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा लाओडिसियाई एडभेन्टवादको अवस्था, अगस्ट ११, १८४० मा प्रोटेस्टेन्टहरूको अवस्थाद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो। ती दुवै इतिहासहरू, जब ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा पवित्र आत्मा अवतरण हुनुभयो, तब कुतर्क गर्ने यहूदीहरूद्वारा प्रतिरूपित भएका थिए। यी तीनै इतिहासहरूमध्ये प्रत्येकमा पहिले चुनिएका जनहरूलाई पन्छाउँदै गए, र अहिले पनि पन्छाइने प्रक्रियामा छन्। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको समयमा करारका दूतले, पतरसले “चुनिएको पुस्ता” भनेर चिनाएका जनहरूसँग करारमा प्रवेश गर्नुपर्ने थियो।

तर तिमीहरू चुनिएका वंश हौ, राजकीय पूजाहारी समुदाय, पवित्र जाति, परमेश्वरका निजका जन हौ; ताकि तिमीहरूले उहाँको प्रशंसा प्रकट गर, जसले तिमीहरूलाई अन्धकारबाट उहाँको अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुभएको छ; तिमीहरू जो पहिले जन थिएनौ, तर अहिले परमेश्वरका जन भएका छौ; जसले पहिले कृपा पाएका थिएनौ, तर अहिले कृपा पाएका छौ। १ पत्रुस २:९, १०

पत्रुसले आफ्नो कालखण्डका नयाँ चुनिएका जनहरूको पहिचान गर्दै थिए, जो त्यसबेला मसीही मण्डली नै थियो। तिनीहरूलाई “चुनिएको पुस्ता” का रूपमा चुनिएको थियो, त्यस्तो अवधिमा जब ख्रीष्ट र बप्तिस्मा दिने यूहन्ना दुवैले पहिलेका चुनिएका जनहरूलाई सर्पहरूको सन्तान भएको पुस्ता भनेर चिनाएका थिए।

हे सर्पका सन्तानहरू, तिमीहरू दुष्ट भएर कसरी असल कुरा बोल्न सक्छौ? किनकि हृदयमा भरिएको कुराबाट नै मुख बोल्छ। मत्ती १२:३४.

छोडिएको त्यो पुस्ता “सर्पहरूको पुस्ता” हो, जो शैतान—बाइबलको भविष्यवाणीको सरीसृप—को एक प्रतीक हो। छोडिएको त्यो पुस्ताले आफ्नो अनुग्रहकालको कचौरा भरिसकेको थियो, र चार पुस्तासम्म उनीहरू सर्पको चरित्रमा स्थिर भइसकेका थिए। उनीहरूले एउटी वेश्याको निधार विकसित गरेका थिए। यही कारणले इज्जकिएल अध्याय आठका पच्चीस प्राचीन पुरुषहरू सूर्यको सामु नतमस्तक हुन इच्छुक छन्। उनीहरूले पोपतन्त्रको चरित्र धारण गरेका थिए।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश संसारमा पठाइएको छ, जसले मानिसहरूलाई आफ्नो निधारमा वा आफ्ना हातहरूमा पशु अथवा त्यसको प्रतिमाको छाप ग्रहण नगर्न चेतावनी दिन्छ। यो छाप ग्रहण गर्नुको अर्थ पशुले गरेको जस्तै उही निर्णयमा पुग्न हो, र परमेश्वरको वचनको प्रत्यक्ष विरोधमा उही विचारहरूको समर्थन गर्नु हो।” Review and Herald, July 13, 1897.

पशुको छाप पापको मानिसको छाप हो, जो रोमको पोप र शैतानको सांसारिक प्रतिनिधि हो। पशुको जस्तै मनमा आउनु भनेको शैतानको जस्तै मनमा आउनु हो, जो एक विषधर सर्पको रूपमा प्रतीकित गरिएको छ।

“सांसारिक लाभ र सम्मानहरू सुरक्षित गर्नका लागि, कलीसियालाई पृथ्वीका महान् पुरुषहरूको कृपा र समर्थन खोजनतर्फ डोर्याइयो; र यसरी ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरिसकेपछि, उनी शैतानका प्रतिनिधि—रोमका बिशप—प्रति निष्ठा अर्पण गर्न प्रेरित भइन्।” The Great Controversy, 50.

अधिल्ला चुन्निइएका एक जना प्रजाको अन्तिम पुस्तामा, तिनीहरूको चरित्रले शैतानको चरित्रलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ। “चुन्निएको पुस्ता” जो विगतका समयहरूमा परमेश्वरका प्रजा थिएनन्, तिनीहरू परीक्षा, शुद्धीकरण र परिशोधनको प्रक्रियाद्वारा चुनिन्छन्। जसले परीक्षाको प्रक्रिया पार गर्छन्, तिनीहरू परमेश्वरसँग करारको सम्बन्धमा हुनका लागि चुनिन्छन्। प्रभुले पहिले मसीही मण्डलीसँग करार बाँध्नुभयो, त्यसपछि फेरि मिलराइट एडभेन्टवादसँग, र उहाँले यही कार्य एक लाख चवालीस हजारसँग पुनः गर्नुहुन्छ।

जब प्रभु परमेश्वरका नव-चयनित जनसँग—जो पहिलेका समयमा परमेश्वरका जन थिएनन्—वाचा बाँध्न प्रवेश गर्नुहुन्छ, तब उहाँ वाचाका दूतको रूपमा तिनीहरूकहाँ आउनुहुन्छ। मलाकी अध्याय तीनलाई पूरा गर्ने ती तीनवटै इतिहासहरूमा, वाचाका दूतका लागि मार्ग तयार गर्ने एक दूत उपस्थित हुन्छ। पहिलो दूत यूहन्ना बप्तिस्मा दिने थिए, जसले दोस्रो र तेस्रो दूतको प्रतीकात्मक पूर्वरूप प्रस्तुत गरे। दोस्रो दूत विलियम मिलर थिए। यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र विलियम मिलरका भविष्यसूचक विशेषताहरूले संयुक्त रूपमा त्यस दूतका विशेषताहरू स्थापित गर्छन्, जसले वाचाका दूतको आगमनका लागि मार्ग तयार गर्दछ, ताकि उहाँ आएर एक लाख चवालीस हजारसँग वाचा बाँध्नुहोस्।

वाचाको दूत हुनुहुने ख्रीष्टलाई उहाँको मन्दिरमा अकस्मात् आउनका लागि मार्ग तयार गर्ने ती तीन दूतहरूले अनुसन्धानात्मक न्यायको समयमा सम्पन्न हुने एक कार्यलाई चित्रण गर्छन्, जसको समापन कार्यान्वयनात्मक न्यायमा हुन्छ।

“यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वरको उहाँका आज्ञा पालन गर्ने जनतासितको करार नवीकृत गरिनुपर्नेछ। ‘त्यस दिन म तिनीहरूका निम्ति मैदानका पशुहरू, आकाशका चराहरू, र भूमिमा घस्रने प्राणीहरूसित करार बाँध्नेछु; अनि म धनु, तरवार, र युद्धलाई पृथ्वीबाट तोडिदिनेछु, र म तिनीहरूलाई सुरक्षितसँग शयन गर्न लगाउनेछु। अनि म तिमीलाई सदासर्वदा मेरा निम्ति वाग्दत्ता गराउनेछु; हो, म तिमीलाई धार्मिकतामा, न्यायमा, प्रेममय करुणामा, र दयाहरूमा मेरा निम्ति वाग्दत्ता गराउनेछु। म तिमीलाई विश्वासयोग्यतामा पनि मेरा निम्ति वाग्दत्ता गराउनेछु; अनि तिमीले परमप्रभुलाई चिन्नेछौ।’”

“‘र त्यस दिन यस्तो हुनेछ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म सुन्नेछु; म आकाशलाई सुन्नेछु, र आकाशले पृथ्वीलाई सुन्नेछ; र पृथ्वीले अन्न, दाखमद्य, र तेललाई सुन्नेछ; र तिनीहरूले यिज्जेललाई सुन्नेछन्। अनि म उसलाई मेरो निम्ति पृथ्वीमा रोप्नेछु; र जसले कृपा पाएकी थिइन, त्यसलाई म कृपा गर्नेछु; र जो मेरा मानिसहरू थिएनन्, तिनीहरूलाई म भन्नेछु, तिमीहरू मेरा मानिसहरू हो; र तिनीहरूले भन्नेछन्, तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुहुन्छ।’ होशे 2:14-23।”

“‘त्यस दिनमा, ... इस्राएलका बाँकी रहेका जनहरू, र याकूबको घरानाबाट उम्केका जनहरू, ... सत्यतामा इस्राएलका पवित्र परमप्रभुमाथि नै आश्रित हुनेछन्।’ यशैया 10:20। ‘हरेक जाति, कुल, भाषा, र मानिस’बाट त्यस्ता जनहरू हुनेछन्, जसले आनन्दसाथ यस सन्देशलाई प्रत्युत्तर दिनेछन्, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।’ उनीहरू हरेक त्यस्तो मूर्तिबाट फर्कनेछन्, जसले उनीहरूलाई यस पृथ्वीसित बाँधेर राख्छ, र ‘स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र, र पानीका मूलहरू बनाउनुभएको उहाँकै आराधना गर्नेछन्।’ उनीहरूले आफूलाई हरेक उलझनबाट मुक्त गर्नेछन्, र संसारको सामुन्ने परमेश्वरको कृपाका स्मारकहरूका रूपमा खडा हुनेछन्। प्रत्येक ईश्वरीय आज्ञाप्रति आज्ञाकारी हुँदै, उनीहरू स्वर्गदूतहरू र मानिसहरूद्वारा तिनीहरूकै रूपमा चिनिनेछन्, जसले ‘परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, र येशूको विश्वास राख्छन्।’ प्रकाश 14:6-7, 12।”

“‘हेर, ती दिनहरू आउँदैछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जब हलो जोत्नेले कटनी गर्ने मानिसलाई भेट्नुहुनेछ, र द्राक्ष कुल्चनेले बीउ छर्ने मानिसलाई; अनि पर्वतहरूबाट मिठो दाखमद्य चुहिनेछ, र सबै पहाडहरू पग्लनेछन्। अनि म मेरा इस्राएलका प्रजाको बन्धुवासलाई फेरि फर्काइदिनेछु [उल्ट्याइदिनेछु], र तिनीहरूले उजाड शहरहरू निर्माण गर्नेछन्, र तिनमा बास गर्नेछन्; तिनीहरूले दाखबारी रोप्नेछन्, र तिनको दाखमद्य पिउनेछन्; तिनीहरूले बगैँचाहरू पनि बनाउनेछन्, र तिनको फल खानेछन्। अनि म तिनीहरूलाई तिनीहरूकै भूमिमा रोपिदिनेछु, र मैले तिनीहरूलाई दिएको तिनीहरूको भूमिबाट तिनीहरू फेरि कहिल्यै उखेलिनेछैनन्, परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर भन्नुहुन्छ। आमोस ९:१३-१५।” रिभ्यु एन्ड हेराल्ड, फेब्रुअरी २६, १९१४।

मलाकी अध्याय ३ ख्रीष्टको समयमा, र मिलेराइटहरूको समयमा, पूरा भयो; र ती दुई इतिहासहरूले अन्तिम दिनहरूमा यसको पूर्तिलाई पहिचान गराउँछन्। सिस्टर ह्याइटले मलाकी अध्याय ३ को पूर्तिलाई ख्रीष्टको मन्दिर शुद्ध पार्ने कार्यसँग समन्वित गर्नुहुन्छ।

“मन्दिरबाट संसारका किन्ने र बेच्नेहरूलाई शुद्ध पार्दा, येशूले पापको अशुद्धताबाट—आत्मालाई भ्रष्ट पार्ने सांसारिक अभिलाषाहरू, स्वार्थी वासनाहरू, दुष्ट बानीहरूबाट—हृदयलाई शुद्ध पार्ने आफ्नो मिशनको घोषणा गर्नुभयो।—मलाकी ३:१-३ उद्धृत।” द डिजायर अफ एजेस, १६१।

ख्रीष्टद्वारा मन्दिरको शुद्धीकरणले पश्चात्तापी पापीको हृदय शुद्ध पार्ने उहाँको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। मानिसहरूका बीचमा आफ्नो सेवकाइमा उहाँले पृथ्वीको मन्दिरलाई दुई पटक शुद्ध पार्नुभयो।

“अगमवक्ता भन्छन्, ‘मैले अर्को एउटा स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लौँदै आएको देखेँ, जससँग महान् शक्ति थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले ज्योतिमय भयो। अनि उसले प्रबल स्वरमा जोडले करायो, यसो भन्दै, महान् बाबेल पतित भयो, पतित भयो, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान भएको छ’ (प्रकाश १८:१, २)। यो उही सन्देश हो जुन दोस्रो स्वर्गदूतले दिएको थियो। बाबेल पतित भएको छ, ‘किनकि उसले सबै राष्ट्रहरूलाई आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाएकी छ’ (प्रकाश १४:८)। त्यो दाखमद्य के हो?—तिनका झूटा सिद्धान्तहरू। उनले चौथो आज्ञाको शबाथको सट्टा संसारलाई एउटा झूटा शबाथ दिएकी छिन्, र एदेनमा शैतानले हव्वालाई पहिलो पटक भनेको झूटो कुरा—आत्माको स्वाभाविक अमरत्व—पुनः दोहोर्‍याएकी छिन्। धेरै प्रकारका सम्बन्धित त्रुटिहरू उनले टाढाटाढासम्म फैलाएकी छिन्, ‘मानिसहरूको आज्ञालाई सिद्धान्त ठहराई सिकाउँदै’ (मत्ती १५:९)।”

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको धर्मनिन्दापूर्ण अपवित्रीकरणबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि एक थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा मण्डलीहरूलाई दुई स्पष्ट आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल ढल्यो, ढल्यो, त्यो महान् सहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखरस पिउन लगाइन्’ (प्रकाश १४:८)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यस्तो भन्दै एउटा स्वर सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरूमध्ये कुनै नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गतक पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ’ (प्रकाश १८:४, ५)।” Selected Messages, book 2, 118.

मलाकी अध्याय तीनको पूर्तिमा, यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्ति त्यही दूत थिए जसले करारका दूतका रूपमा येशूलाई उहाँको मन्दिरमा अकस्मात् आउन र त्यसलाई दुईपटक शुद्ध पार्न तयारी गरे। उहाँको साढे तीन वर्षको सेवकाइमा, उहाँले आफ्ना सेवकाइको आरम्भमा र अन्त्यमा मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो, यसरी यो पहिचान गराउँदै कि शुद्धीकरणको कार्यको एउटा आरम्भ हुन्छ जसले अन्त्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ। येशूले सधैं आरम्भद्वारा अन्त्यलाई दृष्टान्त दिनुहुन्छ, र अल्फा र ओमेगाका रूपमा उहाँको कार्यसँग सहमतिमा ती साढे तीन वर्ष मन्दिर-शुद्धीकरणसँगै आरम्भ भए र मन्दिर-शुद्धीकरणसँगै नै अन्त्य भए।

साढे तीन वर्षको अन्त्यमा, उहाँले त्यो रगत बगाउनुभयो जसले वाचालाई पुष्टि गर्‍यो—त्यो वाचा जसद्वारा दानिएल अध्याय नौको यो भविष्यवाणी पूरा भयो कि उहाँले एक हप्ताको लागि धेरै जनासित वाचालाई दृढ पार्नुहुनेछ, जसको बीचमा उहाँ काटिनुहुनेछ।

र बासठ हप्तापछि मसीह काटिनुहुनेछ, तर आफ्नै निम्ति होइन; र आउनेवाला राजकुमारका मानिसहरूले सहर र पवित्रस्थानलाई नाश गर्नेछन्; र त्यसको अन्त्य बाढीझैँ हुनेछ, र युद्धको अन्त्यसम्म उजाडताहरू ठहराइएका छन्। अनि उसले एक हप्तासम्म धेरै जनासित करार दृढ गर्नेछ; र हप्ताको बीचमा उसले बलि र भेटीलाई बन्द गराउनेछ, र घृणित कुराहरूको अत्यधिक प्रसारद्वारा त्यसलाई उजाड पार्नेछ, पूर्ण अन्त्यसम्म, र जो ठहराइएको छ त्यो उजाड पारिएकोमाथि खन्याइनेछ। दानिएल ९:२६, २७।

हामी यो अध्ययन अर्को लेखमा जारी राख्नेछौं।

“यी कुराहरूका सम्बन्धमा पृष्ठमाथि पृष्ठ लेखिन सक्थ्यो। सम्पूर्ण सम्मेलनहरू नै उही विकृत सिद्धान्तहरूले खमीरझैँ फैलिँदैछन्। ‘किनकि त्यसका धनाढ्य मानिसहरू हिंसाले भरिएका छन्, र त्यसका बासिन्दाहरूले झूट बोलेका छन्, र तिनीहरूको मुखमा तिनीहरूको जिब्रो छलपूर्ण छ।’ प्रभुले आफ्नो मण्डलीलाई शुद्ध पार्न कार्य गर्नुहुनेछ। म तिमीहरूलाई सत्यतापूर्वक भन्दछु, प्रभु आफ्नो नाउँले कहलाइएका संस्थाहरूमा पल्टाउन र उल्ट्याउन लाग्नुभएको छ।”

“यो शोधनको प्रक्रिया ठ्याक्कै कति चाँडै आरम्भ हुनेछ, म भन्न सकिदैन, तर यो धेरै समयसम्म स्थगित रहनेछैन। जसको नांग्लो उहाँको हातमा छ, उहाँले आफ्नो मन्दिरलाई यसको नैतिक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्नुहुनेछ। उहाँले आफ्नो खलालाई पूर्ण रूपमा सफा गर्नुहुनेछ। परमेश्वरको विवाद ती सबैसँग छ, जसले सबैभन्दा सानो अन्यायसमेत आचरण गर्छन्; किनकि त्यसो गरेर तिनीहरूले परमेश्वरको अधिकारलाई अस्वीकार गर्छन्, र आदमका हरेक छोरा र छोरीका निम्ति ख्रीष्टले गर्नुभएको प्रायश्चित्त, त्यो उद्धारमा आफ्नो हिस्सालाई संकटमा पार्छन्। के परमेश्वरलाई घृणित लाग्ने मार्ग अपनाउनु लाभदायक हुनेछ? के आफ्ना धूपदानहरूमा अनौठो आगो राखेर परमेश्वरको सामु चढाउनु, अनि यसले कुनै फरक पार्दैन भनेर भन्नु, लाभदायक हुनेछ?”

“यति धेरै कुरा ब्याटल क्रीकमा केन्द्रित गर्नु परमेश्वरको व्यवस्थाअनुसार भएको छैन। अहिलेको अवस्थिति त्यही हो, जुन चेतावनीका रूपमा मलाई पहिले देखाइएको थियो। यस चित्रणका कारण मेरो हृदय वेदनाले भरिएको छ। यस प्रकारको नैतिक पतन ल्याउने अवस्थालाई रोक्न प्रभुले चेतावनीहरू दिनुभएको थियो, तर ती चेतावनीहरूमा ध्यान दिइएको छैन। ‘तिमीहरू पृथ्वीका नून हौ; तर यदि नूनले आफ्नो स्वाद गुमायो भने, त्यसलाई फेरि केद्वारा नूनिलो बनाइने? त्यसपछि त्यो कुनै कामको रहँदैन, केवल बाहिर फालिन र मानिसहरूको खुट्टामुनि कुल्चिन मात्र योग्य हुन्छ।’”

“म मेरा भाइहरूलाई जाग्न आग्रह गर्दछु। यदि छिट्टै परिवर्तन भएन भने, मैले जनतासमक्ष तथ्यहरू प्रस्तुत गर्नेपर्नेछ; किनकि यो अवस्था परिवर्तन हुनैपर्छ; यति महत्त्वपूर्ण र पवित्र कार्यमा अपरिवर्तित मानिसहरू अब उपरान्त व्यवस्थापक र निर्देशक हुनु हुँदैन। दाऊदसँगै हामी यसो भन्न बाध्य छौं, ‘हे परमप्रभु, अब कार्य गर्ने समय भएको छ; किनकि तिनीहरूले तपाईंको व्यवस्था रद्द तुल्याएका छन्।’” Special Testimonies, 30, 31.